

εἰ ταυτόν ἐστι ψυχὴ καὶ τὸ ψυχῆ εἶναι, εἰδός τι ἂν εἴη
 ψυχὴ ἄδεκτον τούτων ἀπασῶν τῶν ἐνεργειῶν, ὧν ἐποιστι-
 κὸν ἄλλω, ἑαυτῷ δὲ συμφυᾶ ἔχον τὴν ἐνέργειαν ἐν ἑαυ-
 τῷ, ἦντινα ἂν φήνη ὁ λόγος. οὕτω γὰρ καὶ τὸ ἀθάνατον
 10 ἀληθὲς λέγειν, εἴπερ δεῖ τὸ ἀθάνατον καὶ ἄφθαρτον
 ἀπαθὲς εἶναι, ἄλλω ἑαυτοῦ πως διδόν, αὐτὸ δὲ παρ'
 ἄλλου μηδὲν ἢ ὅσον παρὰ τῶν πρὸ αὐτοῦ ἔχειν, ὧν μὴ
 ἀποτέμνηται κρειπτόνων ὄντων. τί γὰρ ἂν καὶ φοβοῖτο
 τοιοῦτον ἄδεκτον ὄν παντὸς τοῦ ἔξω; ἐκεῖνο τοίνυν
 15 φοβείσθω, ὃ δύναται παθεῖν. οὐδὲ θαρρεῖ τοίνυν· τούτοις
 γὰρ θάρρος, οἷς ἂν τὰ φοβερά μὴ παρῆ; ἐπιθυμῖαι τε, αἱ
 διὰ σώματος ἀποπληροῦνται κενουμένου καὶ πληρου-
 μένου, ἄλλου τοῦ πληρουμένου καὶ κενουμένου ὄντος;
 πῶς δὲ μίξεως; ἢ τὸ οὐσιῶδες ἄμικτον. πῶς δὲ ἐπεισ-
 20 αγωγῆς τινων; οὕτω γὰρ ἂν σπεύδοι εἰς τὸ μὴ εἶναι
 ὃ ἐστι. τὸ δ' ἀλγεῖν ἔτι πόρρω. λυπεῖσθαι δὲ πῶς ἢ ἐπὶ
 τίνι; αὐτάρκες γὰρ τό γε ἀπλοῦν ἐν οὐσίᾳ, οἷόν ἐστι
 μένον ἐν οὐσίᾳ τῆ αὐτοῦ. ἦδεται δὲ προσγενομένου
 τίνος, οὐδενὸς οὐδ' ἀγαθοῦ προσιόντος; ὃ γὰρ ἐστιν,
 25 ἔστιν αἰεί. καὶ μὴν οὐδὲ αἰσθήσεται οὐδὲ διάνοια
 οὐδὲ δόξα περὶ αὐτό· αἰσθησις γὰρ παραδοχὴ εἶδους ἢ
 καὶ πάθους σώματος, διάνοια δὲ καὶ δόξα ἐπ' αἰσθησιν.
 περὶ δὲ νοήσεως ἐπισκεπτέον πῶς, εἰ ταύτην αὐτῇ
 καταλείψομεν· καὶ περὶ ἡδονῆς αὐ καθαρᾶς, εἰ συμβαίνει
 30 περὶ αὐτὴν μόνην οὔσαν.

3. Ἄλλὰ γὰρ ἐν σώματι θετέον ψυχὴν, οὔσαν εἴτε
 πρὸ τούτου, εἴτ' ἐν τούτῳ, ἐξ οὗ καὶ αὐτῆς ζῶον τὸ